

ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ
ΣΕ ΜΑΚΡΙΝΕΣ
ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΕΣ
ΧΩΡΕΣ
«ΥΕΜΕΝΗ»

ΣΠΑΡΤΗ 2010

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΕ ΜΑΚΡΙΝΕΣ ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΕΣ ΧΩΡΕΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Είναι η δεύτερη φορά στη ζωή μου που ένιωσα την ανάγκη να μεταφέρω στο χαρτί, τις εμπειρίες και τις εντυπώσεις που αποκόμισα μετά από ένα όμορφο ταξίδι.

Όμως διακόσιες πενήντα περίπου ώρες έντονων παραστάσεων, συναισθημάτων και εμπειριών που ζήσαμε, όσοι συμμετείχαμε σ' αυτό το ταξίδι, είναι πάρα πολλές, για να χωρέσουν σε ένα μικρό οδοιπορικό.

Είναι ανάγκη λοιπόν, να μεταφέρω σε σας με μικρές μεστές προτάσεις, αυτά που εμείς ζήσαμε, απλά κατανοητά, και φυσικά σε απλή γλώσσα

Δεν είναι ανάγκη νομίζω να εξηγήσω ότι δεν πρόκειται για λογοτεχνικό κείμενο.

Περιγράψω απλά το ταξίδι μιας ομάδας ανθρώπων σε μία μακρινή παραμυθένια χώρα, μια χώρα που διάφορες καταστάσεις την έχουν κάνει να ζει στο παρελθόν.

Εάν το παραμύθι που ζήσαμε όλοι εμείς δέκα εφτά μέρες στην ΥΕΜΕΝΗ και στο νησί ΣΟΚΟΤΡΑ, το ζήσετε και εσείς διαβάζοντας το κείμενο αυτό, τότε η προσπάθεια αυτή άξιζε να γίνει.

Εάν υπάρχουν κάποια μικρά λάθη στα ονόματα, στις τοποθεσίες, ή στα ιστορικά στοιχεία, ζητάω την κατανόηση σας.

Οι σημειώσεις ήταν δύσκολες, οι διαδρομές μεγάλες και κουραστικές, και ο ελεύθερος χρόνος λίγος. Το ότι οι ξεναγήσεις γίνονταν στα Αγγλικά δυσκόλευε κι' άλλο την κατάσταση.

Ακόμα και η ποιότητα των φωτογραφιών, δεν είναι πάντα αυτή που θα ήθελα, γιατί πολλές από αυτές τραβήχτηκαν μέσα από το αεροπλάνο ή μέσα από το αυτοκίνητο εν κινήσει.